

1. zastavení: Ježíš odsouzen

Na obrázku vidíme to, co prožíváme nejen my. Školy a obchody jsou zavřené a my jsme odsouzeni k tomu, co nejvíce být doma. Na to, co se děje venku, se můžeme akorát dívat z okna, ale není na co. Venku život utichl. Co bylo před několika týdny běžné, je dnes nemožné.

Nemůžeme... (vyjmenujeme, co nám schází a co bychom rádi dělali a nejde to)
Nevybrali jsme si to sami. Jsme k tomu svým způsobem odsouzeni. Venku nám hrozí, že se nakazíme.

Ježíši, ty jsi byl také odsouzen. Víš, jaké to je, když někdo nemůže dělat to, co by mohl. Vojáci tě odvedli do vězení, i když bys mohl ještě chodit zemí, setkávat se s lidmi a udělat mnoho dobrého. Ty byl přesto trpělivý a nechal ses omezit.

Dodržovat všechno, co nás omezuje, je těžké. Pomáhej nám... (doplníme, co je pro nás těžké)

2. zastavení: Ježíš na sebe bere kříž

Na obrázku vidíme to, co se v dnešních dnech děje před většinou velkých nemocnic. Lidem, kteří se necítí dobře, udělají test, jestli jsou nebo nejsou nakaženi koronavirem. Když se prokáže, že jsou nemocní, musí zůstat doma v karanténě. Je to těžká situace - nevědět, co se bude dít dál a jak to onemocnění bude vážné.

Ježíši, ty jsi vzal na sebe těžký kříž a vydal ses na nelehkou cestu. S křížem neseš i naše těžké situace. Jsi s námi a jsi i s těmi, kteří onemocněli.
S tebou se nemusíme bát.

Prosíme tě zvláště za... (doplnit jména lidí z různých měst nebo zemí)

3. zastavení: Ježíš padá poprvé pod křížem

Na obrázku je teploměr a zvláštní slovo. Karanténa. Je odvozeno z latinské číslovky čtyřicet. V bibli je čtyřicítka spojená s putováním Izraelitů pouští, dobou Ježíšova pobytu na poušti nebo s naší postní dobou. I když tato "karanténa" trvala tak dlouho, pokaždé dobře skončila. Izraelité došli do zaslíbené země, Ježíš začal veřejně kázat a po postní době oslavíme Velikonoce.

Ježíši, ty jsi padl pod křížem. Přesto jsi vstal a šel dál. Víš, jaké to je, když někomu roste teplota nebo něco trvá moc dlouho a docházejí mu síly.
Jsi s námi a rozumíš nám.

Prosíme tě za všechny, kterým docházejí síly... (můžeme doplnit jména)

4. zastavení: Ježíš potkává svou matku

Na obrázku vidíme ruku, která drží mobil. Díky němu si můžeme popovídat na dálku třeba i s někým, koho máme rádi. Často slyšíme, že koronavirus nejvíce ohrožuje starší lidi. Nemůžeme jít na návštěvu za dědou a za babičkou, aby se nenakazili. Místo abychom drželi v rukách jeden druhého v nich dnes držíme aspoň mobil.

Ježíši, ty ses se svou maminkou setkal, ale také to nebylo normální setkání. Marie šla s tebou celou křížovou cestu - byla ti blízko, ale přesto byla daleko. Chtěla tě obejmout a říct ti něco hezkého, ale nešlo to.

Jsi s námi a rozumíš nám. Víš, jaké to je, když je nám smutno.

Prosíme tě za naši... (můžeme doplnit jména našich prarodičů a praprarodičů)

Prosíme tě za lidi, kterým chybí jejich děti a vnoučata a za vnoučata a děti, kterým chybí jejich rodiče a prarodiče.

Prosíme tě i za ty, kteří se tak bojí nemoci, že na své babičky a dědečky zapomněli.

5. zastavení: Šimon z Kyrény pomáhá Ježíšovi nést kříž

Na obrázku vidíme mnoho tváří. Každý je jiný, ale jedno je spojuje. Mají roušku, aby mohli vyjít ven a pomáhat, kde je třeba. Lékaři, zdravotníci, lékárníci, vědci, lidé v obchodech a na poště, řidiči, hasiči... Kdo může, pomáhá, aby se život nezastavil úplně.

Ježíši, na křížové cestě ti pomohl nést kříž Šimon. Podle tradice se trochu bránil a nelíbilo se mu to, ale přesto pomohl. Víš, jak důležité je, když je někdo někomu ochotný a schopný v pravou chvíli pomoci.

Pomáhej nám, až umíme pomáhat a chraň všechny, kdo pomáhají. Chraň... (doplňujeme různá povolání, nebo jména konkrétních lidí)

6. zastavení: Veronika podává Ježíšovi roušku

Na obrázku vidíme ženu. Jmenuje se Veronika, Iva, Marie, Alena... Šije roušky, jako mnoho lidí tyto dny. Dělají to, co vidí, že je potřeba. Rouška je maličkost. Přesto pomáhá, abychom druhé nenakazili, a aby druzí nenakazili nás. Kdo ji má a nosí ji pomáhá druhému ať už ji šije nebo ji nosí.

Ježíši, když jsi nesl kříž ulicemi Jeruzaléma, uviděla i Veronika, co je potřeba, a i když to byla jen maličkost, udělala to. Podala ti roušku, aby sis utřel tvář.

Prosíme tě, abychom i my dokázali vidět, co je potřeba, a měli odvahu to udělat, i když by to byla jen maličkost.

Třeba... (vymýšlíme a doplňujeme maličkosti, na které nám síly stačí, a mohli bychom je udělat)

Pomáhej nám přitom a buď s námi.

7. zastavení: Ježíš padá podruhé pod křížem

Na obrázku vidíme, že teplota stoupá.

Ježíši, ty jsi padl pod křížem podruhé. Tvé vyčerpání rostlo. Přesto jsi vstal.

Prosíme tě, za ty, kterým docházejí síly a ztrácejí naději. Pomáhej nám jít společně dál.

Společně s... (doplňujeme jména našich kamarádů a přátel, kteří jsou na tom podobně)

8. zastavení: Ježíš potkává plačící ženy

Na obrázku vidíme, co dnes někteří lidé po druhých opakují nebo si i myslí. Jsou to často jen rychlé úsudky a povrchní komentáře, které slibují klamný pocit jistoty v situacích, které neznáme.

Ježíši, i nad tebou lidé plakali a mysleli si, že tvou situaci znají. Jejich jednání přitom bylo rychlé a povrchní. Rozumíš, když se v něčem nevyznáme a nevíme, jak si to vysvětlit a jak jednat.

Prosíme tě za všechny, kteří mají dnes moc věci řídit a rozhodovat o nich. Prosíme tě za... (doplň jména konkrétních lidí)

9. zastavení: Ježíš padá pod křížem potřetí

Teplota na obrázku už snad ani víc stoupat nemůže. Pro někoho to mohou být opravdu těžké chvíle, kdy už mu neumí pomoci ani jeho nejbližší. Volají mu záchranku, aby mohl žít dál.

Ježíši, padl jsi pod křížem i potřetí. Byl jsi zcela vyčerpán. Sotva jsi popadal dech. Přesto jsi to nevzdal.

Prosíme za všechny, kteří to v dnešních dnech, ať už jsou kdekoli, nevzdávají. Dej, ať to nevzdáme ani my.

10. zastavení: Ježíš je svlečen z šatů

Lidé leží jeden vedle druhého v nemocnici - v Číně, v Itálii, v Německu nebo jinde ve světě - všude je to stejné. Svlékli je z jejich šatů a uložili do nemocničních postelí. Teď už nemají nic svého - snad jen naděje jim zůstala - že za nimi přijde sestra nebo lékař a že bude k dispozici přístroj, který jim zachrání život.

Ježíši, ty víš, jaké to je, když člověku vezmou všechno - vezmou mu šaty i jeho lidskou důstojnost, když zůstane sám - téměř nahý a bez soucitu.

Prosíme tě, zůstávej nablízku opuštěným lidem na nemocničních postelích a provázej i ty, kteří - i když jsou oblečeni do mnoha vrstev ochranných obleků a roušek - jsou těmto lidem nablízku.

11. zastavení: Ježíš je přibit na kříž

Říká se, že když má někdo někoho rád, tak by za něj i dýchal. Na obrázku je člověk, který už sílu dýchat nemá. Určitě má někde někoho, kdo by za něj dýchal, kdyby to šlo. Ale nejde to. Dýchá za něj přístroj a jehlou mu do žíly teče lék potřebný k přežití. Někdy ani sebevětší přání nepomáhá.

Ježíši, když tě přibili na kříž, taky se ti těžce dýchalo. Dýchal jsi tehdy i za nás a pod křížem stála Marie, která by ráda dýchala za tebe. Prožil jsi i chvíle, které se zdají být beznadějně, a rozumíš nám.

Prosíme buď s těmi, se kterými nemohou být lidé, kteří je mají rádi. Buď s těmi, kteří zůstávají sami v nemocnicích.

12. zastavení: Ježíš na kříži umírá

Když zemře člověk, je to smutné. Nejen lékaři, zdravotní sestry, ale hlavně jeho blízcí bývají zoufalí. Tyto dny slyšíme, že mnoho lidí ve světě i u nás umírá, a další se bojí, že by mohli zemřít. Naplňuje nás to strachem a nejistotou.

Ježíši, když jsi zemřel na kříži, tví přátelé se rozutekli naplnění strachem a nejistotou. Byl to pro ně konec nadějí.

Prosíme tě za všechny umírající, za jejich blízké, prosíme tě i za sebe, když máme z čehokoliv strach a obavy.

13. zastavení: Ježíšovo tělo sundali z kříže

Na obrázku vidíme Svatopetrské náměstí v Římě. Jeho dvě kolonády připomínají náruč "matky církve". Tyto dny je náměstí prázdné. Dokonce o velikonočních svátcích, kdy obvykle bývá přeplněné lidmi, zůstane - možná poprvé v dějinách - prázdné.

Ježíši, Maria - tvá matka - držela v náručí tvé tělo, když je sundali z kříže. Přesto jakoby byla její náruč prázdná. Když zemře někdo blízký, zůstane po něm prázdné místo. Sílu znovu naplnit takové místo má možná už jen modlitba.

Proto Tě, Ježíši prosíme, tak jak jsi byl s Marií v jejím smutku, buď blízko i těm, kteří v těchto dnech prožívají smutek a prázdnotu. Prosíme tě za lidi, kteří jsou nám v těžkých chvílích oporou a pomáhají nám, modlí se za nás a s námi.

14. zastavení: Ježíšovo tělo je uloženo do hrobu

Na obrázku můžeme vidět, jaké to je na úplném konci života. Někdy je rozloučení se zemřelým důstojné, protože ho vyprovází rodina a přátelé. Jindy je to spíš smutné, protože ten, kdo umřel, má na svém pohřbu málo blízkých lidí. Tyto dny ale slyšíme ještě něco jiného. Pohřby některých lidí probíhají rychle a bez přítomnosti blízkých. I kdyby si to všichni přáli, na pohřeb kvůli nebezpečí další nákazy, nemohou.

Ježíši, i tvé tělo bylo pohřbeno ve spěchu a jen s pomocí několika lidmi. Víš, jaké to je, když si lidé nemohou navzájem poskytnout poslední službu obvyklým způsobem.

Prosíme tě za ty, kteří právě dnes zemřeli nebo zemřou. Prosíme tě také za naše blízké, kteří zemřeli. Prosíme tě za... (můžeme doplnit konkrétní jména)

15. zastavení: Ježíš vstal z mrtvých

Tento obrázek je vlastně stejný jako ten na začátku. Jsou na něm stejné domy, stejná okna, stejní lidé, všechno je ale přesto jinak.

Když se podíváš z okna, tak to tam tak nevypadá.

Obrázek je vlastně stejný jako ten na začátku, ale spousta věcí je na něm jinak. Barvy, slunce, pohyb, úsměv a setkání s druhými. Když se podíváš z okna, tak to venku tak nevypadá. Zatím si to jen přejeme a těšíme se, až to bude možné. Bude všechno zase jako dřív? Jakou změnu to přinese? Umírají lidé zbytečně? Co tím Bůh myslel? ... (můžeme doplnit otázky, které nás napadají) Možná máme více otázek než odpovědí.

Ježíši, vstal jsi z mrtvých a smrt jsi přemohl vlastní smrtí. Tví učedníci tuto radostnou zprávu rozhlásili po celém světě.

Prosíme tě, aby všichni lidé, kteří mají strach, jsou nemocní nebo sami, tuto zprávu uslyšeli.

Prosíme tě za lidi, kteří se ptají, jaký to, co se teď děje, má smysl, i za ty, kteří se neptají nebo ztratili naději.